Et Par Ord i Anledning af Forhandlingen om det sædelige Lighedskrav.

Ved det den 14de November afholdte Fællesmøde for „Dansk Kvindesamfund" blev det med megen Dygtighed og Varme gjort gjældende, at Forhandlingen om det sædelige Lighedskrav er ubetimelig, fordi det er noget, der ikke *kan* forhandles om. I hvert Fald føres Forhandlingen ikke paa lige Vilkaar og er af den Grund værdiløs.

Hertil kan nu for det første svares, at, selv om Sagen ikke antages at egne sig til videre Forhandling, da er det ikke dermed givet, at Frøken E. Grundtvigs Foredrag om dette Æmne var enten ubeføjet eller ubetimeligt. Det lykkeligste Forhold imellem Mand og Kvinde er Gjenstand for Drøftelse i Litteraturen, den hidtil bestaaende Ordning angribes paa mere og mindre utilsløret Maade. Det er en Selvfølge, at Kvinden er berettiget til at have og udtale en Mening om en Sag, hun er Part i, og som er af afgjørende Betydning for hendes Liv. Og det turde da ogsaa være en Selvfølge, at, naar der findes et særligt Kvindeblad, da kan dette ikke med Føje lukke sine Spalter for Udtalelser om, hvad Kvinder tænke og føle om et af Kvindens og Samfundets vigtigste Anliggender. Selv om der ikke var Spørgsmaal om andet end en fra en enkelt Kvinde, men med saare mange Kvinders Tilslutning, fremført begrundet Indsigelse imod en vis Strømning i Litteraturen, da synes det mig, at en saadan Sag er selvskreven til at komme frem i et Kvindeblad.

Men, vil man sige, dette Blad har sin begrænsede Opgave deri, at det udgives af „Dansk Kvindesamfund", og at det er Organ for Kvindesagen. Imidlertid har jeg den Opfattelse, at, naar „Dansk Kvindesamfund" udgiver et Blad, da er Meningen netop den, at Kvinderne ville sikre sig, at der i det mindste er ét Blad, hvor de have Adgang til at faa sagt, hvad de ønske at sige. Dette er for mig Hovedsagen. Naar jeg i sin Tid opfordrede Frk. Grundtvig til at lade sit Foredrag trykke her i Bladet, da skete det ikke paa Grund af noget personligt Ønske hos mig om at faa den Sag frem, men fordi jeg vidste,